

OBSAH

TEMA
technika | ekonomika | marketing | aktualityvydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Ing. Lenka Povářová
předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová
členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová
sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: úřad OHK MostCelé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Editorial, Postskriptum, JoJo	3
Obsah, Postskriptum, JoJo	4
V ČR není koordinace podpory exportu	6–9
Načrtnuto... od Lucie Bartoš	11
Celní správa dnes	12–13
Praktická podpora diplomacie pro export	14–15
Inspekce práce a cizinci	16
KOMORA SNS – služby pro české podnikání	17
Ložkému exportu dominovala auta	18 – 19
Požadavky na výrobky v EU známe, tak pojďme ven	20 – 21
CzechTrade = podpora exportu	24 – 25
Export a zákon	26
Poručíme větru dešti!	28–29
Bezpečnost práce	28–29
Factum est factum	30
Téma „TEMA“ podle Jochmana – Investiční pobídky a jejich dopad na české podnikání	31
ROTARY – malá pohádka z našeho života	34
Obchod a sankce	35
Investiční pobídky nebo podbídky?	36
Průmyslové zóny – co je nového	37
DOT – Kladivo na čarodějnice verze 3.0 – 2. část	38–39
Export do Číny? Ne bez čínského komerčního kódu CCC!	40
Drzý smajlík	41
Otázka na závěr	42

OHK Most neručí za obsah článku. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.
Co se do TEMA nevešlo naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

JO-JO

Dokončení ze 3. strany

Samozřejmě, máme tu bezpečnostní složky, které by nás měli ochránit. Já si ale stojím za tím, že bez pomoci nás všech to prostě nepůjde. Jako vzor v tomto směru vnímám Izrael, který se před několika lety ocitl ve velmi podobné situaci a dnes mají bezpečnost vypracovanou na takové úrovni, že se k nim jezdí ostatní státy učit, jak na to. Ptáte se, jak je to možné? Každý izraelský občan svým chováním svou zemi vlastně brání. Všímají si krizových situací ve svém okolí a umí na ně reagovat. To je něco, co bychom si měli všichni uvědomit, a pak se v Evropě můžeme začít cítit daleko bezpečněji.

Důležité je samozřejmě také podporovat armádu, mít dostatečný počet vojáků a policistů. Vytvořit pro ně takové materiální a legislativní podmínky, aby nás mohli účinně chránit.

K otázce, zda se cítím bezpečněji na Nové Vsi v Horách, v Mostě anebo v Praze je odpověď jasná. Nejbezpečněji se cítím u nás na obci, lidé tady žijí pořád ještě pospolitě a při problému se semknou. To je něco, co již ve městech schází. A tím se vlastně vracíme k tomu, co jsem říkal na začátku. Lhostejnost je začátkem našeho konce.

Pokud půjdeme ještě dál a budu porovnávat, zda se cítím bezpečněji u nás, v Čechách, anebo v Evropě, pak určitě u nás. Je to zásluha našich úžasných a ve světě oceňovaných vojáků a policistů, cením si zkušeností nasbíraných na zahraničních misích. Jako Česká republika z toho můžeme do budoucna jen těžit.

David Kádner
poslanec Parlamentu ČR

POSTSKRIPTUM

Dokončení ze 3. strany

„Ale pozor – prostor k povinnosti zaměstnanců není zdaleka vyčerpan. Např. když náš stát postavil kouřeni jaksi taksi mimo zákon, tak co kdyby se v bohulibém protikuřáckém tažení také zaměstnavatelé více snažili a kromě povinné osvěty, také povinně vedli evidenci kuřáků co do absolutního počtu a kuřáckého výkonu a získaný, určenou metodikou zpracovaný příslušný počet bodů elektronicky hlásili k individuální korekci výše zdravotního pojištění. To by bylo, aby nebylo.“

Extremně Existenčním Traumatem a noční mrou podnikatelů je již nepřijatelný nedostatek techniky, tedy opravdu technicky připravených zaměstnanců. Prvním čtvrtletím jako zájmovým obdobím tohoto vydání TEMA, otřáslý opět jalové diskuse o základním předpokladu vzdělanosti a to i technické, kterou je „maturitní“ matematika. Někteří naši komedelníci vzdělanosti a někteří „vosviceni“ zákonodárci opět váhají a mudrují o lidských právech. To vše zřejmě nejen z vlastních, možná traumatizujících školních zkušeností (ona matematika přece jen nějakou intelektuální úroveň předpokládá), ale i pod dojmem snah o Enormní Exkluzi matematiky od Teenagerské „lobby“, kdy tato disciplína jako takřka jediná vyžaduje jistou a soustavnou píli a nastavuje měřitelná kritéria deklarované středoškolské vzdělanosti. Lze jen doufat, že paní ministryně bude dostatečně zarputilá a návrhy na povinnou maturitní zkoušku z matematiky prosadí. A i když 50 % maturantů z toho propadne, tak se alespoň dostaneme (spíše přiblížíme) k rozumnému a společensky optimálnímu počtu skutečných maturantů. Ono i výroční vysvědčení je přeci státní doklad o absolvování střední školy a pro zaměstnavatele dokladem zcela jistě užitečným.

„Další motivační příklady už raději ne (stejně už nemáme místo).“

Ovšem jsou tu také Efekty EET Trapné, nastavující zrcadlo státní správě. O co jde?

Podle první euforické zprávy MF vyplývalo, že se tržby u dotčených firem zvýšily na dvojnásobek – jenomže z pozdějších údajů ČSÚ vyplývá nárůst jen v jednotkách procent. Zdůvodnění, že se jedná o jinou metodiku u tak propastného rozdílu, těžko obstojí. Navíc druhá vlna se měla týkat podle odhadu finanční správy zhruba 250 000 obchodníků, ale zatím se přihlásilo kolem 112 000 obchodníků. 50% chybovost je účtyhodná a uvědomíme-li si, že se někdy používá u náhodného výběru, což prý mohou dělat třeba šimpanzi u tipu náhodného investičního portfolia, nebo jak známo chobotnice u tipů fotbalových zápasů, pak zjištění, že státní správa se dopouští tak velké chybovosti, je zjištění daleko horší, než když hospodský v Dolní – Horní si „optimalizuje“ daně aby přežil. Dobrou zprávou pro útěchu ale je, že „ajťáci“ v rámci rozpočtování takového molochu, jakým je akce EET, odvedli perfektní technickou práci.

„Lze dodat něco jiného, než že v dnešním rozvoji a úrodném akvaristicky by se možná chobotnice v erárním akváriu hodila (šimpanz ne, ten páchně)?“

Takže mé přání krásných jarních dnů a pozor na nějakého rozzuřeného a nasrupeného „hajného“.

A nakonec pro úsměv jeden zatoulaný fůrek, který se nás určitě, ale určitě netýká.

S úctou
Ing. Rudolf Jung

Povídá Kohn Roubičkovi: „Tuhle jsem četl, že prej jsme tu naši zemičku zaprodali Americe a Západu. A tady zase píšou, že jsme se zaprodali Rusku a Číně. No, řeknou Roubiček! Není to krásný, prodal takovej aušus dvakrát?“